

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dnia marca 2016 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 8/I/16

**w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej**

Na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko T. z siedzibą w W. przedstawione we wniosku z dnia 11 lutego 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 15 lutego 2016 r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty zapasowej:

- 1. w zakresie wyrobów stanowiących lekkie frakcje ropy naftowej, oznaczonych kodem CN 2710 12 25 za prawidłowe;**
- 2. w zakresie wyrobów stanowiących frakcje ciężkie ropy naftowej, oznaczonych kodem CN 2710 19 43 za prawidłowe;**
- 3. w zakresie wyrobów stanowiące frakcje średnie ropy naftowej, oznaczonych kodem CN 2710 19 25 za nieprawidłowe.**

UZASADNIENIE

T. z siedzibą w W., zwany dalej „Wnioskodawcą”, wystąpił do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z wnioskiem z dnia 11 lutego 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 15 lutego 2016 r., „o wydanie pisemnej interpretacji dotyczącej obowiązku zapłaty przez Wnioskodawcę opłaty zapasowej (...)”. W dniu 9 lutego 2016 r. Wnioskodawca uiścił opłatę od wniosku o wydanie interpretacji w wysokości 40 złotych.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis następującego stanu faktycznego.

Wnioskodawca jest podmiotem branży petrochemicznej zajmującym się w swojej działalności między innymi dystrybucją wyrobów ropopochodnych dla różnych branż przemysłu. W ramach swojej działalności Wnioskodawca nabywa także wyroby z innych państw, które następnie są sprzedawane do klientów Wnioskodawcy tak w kraju jak i za granicą.

Wnioskodawca wyjaśnia, że w ramach swojej działalności dokonuje nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów:

- Stanowiących frakcje lekkie ropy naftowej, oznaczonych kodem CN 2710 12 25 (wyroby o nazwach handlowych.....),
- Stanowiące frakcje średnie ropy naftowej, oznaczonych kodem CN 2710 19 25,
- Stanowiących frakcje ciężkie ropy naftowej, oznaczonych kodem CN 2710 19 43 (wyroby o nazwach).

Ww. wyroby chemiczne dystrybuowane przez Wnioskodawcę i będące przedmiotem niniejszego wniosku nie stanowią paliw, dodatków do paliw, ani też surowców do produkcji paliw.

Substancje te są przeznaczone do bardzo szerokiej gamy zastosowań, w tym:

- jako środek do powłok
- jako środek smarny
- do produkcji środków myjących
- jako podpałka do grilla
- jako ciecze robocze
- jako ciecz do obróbki metali
- w budownictwie i drogownictwie
- jako olej do walcowania
- do prac laboratoryjnych
- jako surowiec do produkcji i stosowania środków wybuchowych
- jako chemikalia do obróbki wodnej
- do przetwarzania polimerów
- jako chemikalia do kopalń
- jako składnik receptury mas uszczelniających i spoiw
- jako surowiec do produkcji impregnatów do drewna
- jako surowiec do produkcji farb syntetycznych
- jako surowiec do produkcji oleju do lampek
- do ekstrakcji żywności

z uwagi na powyższe zastosowania, frakcje petrochemiczne, z których składają się produkty nabywane i dystrybuowane przez Wnioskodawcę, objęte niniejszym wnioskiem, charakteryzują się innym składem chemicznym niż paliwa, w tym przede wszystkim wysokim stopniem oczyszczenia oraz brakiem dodatków umożliwiającym ich wykorzystanie jako paliwo do celów napędowych albo opałowymi (m. in. nie zawierają wymaganych przez przepisy dotyczące jakości paliw, środków przeciwstukowych).

W oparciu o opis stanu faktycznego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

(i)

Zdaniem Wnioskodawcy nie będzie on zobowiązana do zapłaty opłaty od wyrobów objętych niniejszym wnioskiem opłaty zapasowej przeznaczonej zgodnie z art. 21b

ust. 1 ustawy o zapasach na utrzymanie i finansowanie zapasów agencyjnych zarządzanych przez Agencję Rezerw Materiałowych, stanowiących część zapasów interwencyjnych wskazanych w art. 3 ust. 1 ustawy o zapasach.

(ii)

Zgodnie z art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową. Za utrzymanie zapasów agencyjnych paliw i ropy naftowej odpowiada zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 2 ustawy o zapasach Agencja Rezerw Materiałowych.

Jak wynika zatem z art. 21b ust. 12 ustawy o zapasach obowiązek zapłaty opłaty zapasowej ciąży wyłącznie na producentach i handlowcach w rozumieniu tej ustawy. Obydwie kategorie podmiotów zobowiązanych do ponoszenia ciężaru jej zapłaty zostały w niej wyraźnie zdefiniowane.

Zgodnie z art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach za producenta uważa się przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecającego taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów.

Natomiast zgodnie z art. 2 pkt 19 ustawy handlowcem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw.

Jak wskazał Wnioskodawca w stanie faktycznym niniejszego wniosku jest on podmiotem gospodarczym – przedsiębiorcą specjalizującym się w dystrybucji wyrobów ropopochodnych dla różnych branż przemysłu. W ramach prowadzonej działalności Wnioskodawca nabywa szeroką gamę substancji chemicznych, z których pewną część stanowią wyroby ropopochodne. Jednakże, substancje chemiczne dystrybuowane przez Wnioskodawcę i objęte niniejszym wnioskiem, nie stanowią paliw, dodatków do paliw, ani też surowców do produkcji paliw w rozumieniu ustawy o zapasach – co wyklucza uznanie Wnioskodawcy za producenta lub dystrybutora w związku z obrotem wyrobami wskazanymi w stanie faktycznym niniejszego wniosku.

(iii)

Pojęcie paliw zostało zdefiniowane w art. 2 pkt 3 tej ustawy, gdzie wskazuje się, że paliwa stanowią produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f – n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość, o których mowa w art. 2 pkt 5a.

Zgodnie z powołanym przepisem art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach ropy naftowej, za paliwa uznaje się:

- gaz płynny (LPG),
- benzyny silnikowe,
- benzyny lotnicze,
- paliwa typu benzyny do silników odrzutowych,
- paliwa typu nafty do silników odrzutowych,
- inne nafty,
- oleje napędowe,
- lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe,
- ciężkie oleje opałowe,

określone w załączniku B rozdziale 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.) – zwanego dalej „rozporządzeniem 1099/2008”.

W kontekście wyrobów Wnioskodawcy wskazanych w niniejszym wniosku, niezbędne jest zatem ustalenie czy stanowią one produkty naftowe w rozumieniu przepisów rozporządzenia 1099/2008. Dopiero bowiem w przypadku rozstrzygnięcia tego zagadnienia możliwe jest dalsze badanie czy na Wnioskodawcy ciążyć będzie w ogóle obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej od tych wyrobów.

Jeżeli chodzi o wyroby objęte kodem CN 2710 12 25, rozporządzenie definiuje w zał. B rozdz. 4 pkt 4.1 poz. 10 benzynę silnikową w następujący sposób: *„Benzyna silnikowa składa się z mieszanki lekkich węglowodorów destylujących w przedziale od 35° C do 215° C. wykorzystywana jest jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych. Benzyna silnikowa może zawierać dodatki,*

utleniacze i środki zwiększające liczbę oktanową, w tym związki ołowiu, jak TEL i TML. Obejmuje domieszki do benzyny silnikowej (z wyjątkiem dodatków/utleniaczy), jak np. alkilaty, izomerat, reformat, krakowana benzyna przeznaczona do komponowania benzyny silnikowej”.

Natomiast w przypadku wyrobów o kodach CN 2710 19 43 tj. olejów napędowych i lekkich olejów opałowych bądź pozostałych olejów napędowych zdefiniowane są one odpowiednio jako:

- *„olej napędowy wykorzystywany w wysokoprężnych silnikach pojazdów drogowych (samochodów osobowych, ciężarowych itp.), zwykle o niewielkiej zawartości siarki”;*
- *„lekki olej opałowy wykorzystywany w przemyśle i gospodarstwach w transporcie morskim i szynowym; inne oleje opałowe, w tym oleje opałowe destylujące w temperaturze 380° C a 540° C, wykorzystywane jako wsad w przemyśle petrochemicznym.”*

Jak wynika z przytoczonych definicji, w przypadku powyżej wskazanych kategorii wyrobów Wnioskodawcy nie wystąpi możliwość uznania ich za produkty naftowe w rozumieniu ustawy o zapasach. Wynika to z faktu, że rozporządzenie 1099/2008 wyraźnie wskazuje w przedmiotowych definicjach na przeznaczenie benzyn silnikowych i olejów napędowych oraz lekkich olejów opałowych do celów napędowych i opałowych, podczas gdy sprzedawane przez Wnioskodawcę wyroby nie mają i nie mogą mieć takich zastosowań.

W ocenie Wnioskodawcy, także wyroby klasyfikowane do kodu CN 2710 19 25 nie stanowią produktów naftowych w rozumieniu ustawy o zapasach. Jak zostało przedstawione powyżej, ustawa o zapasach wyraźnie wskazuje, że paliwami są wyłącznie produkty naftowe wskazane w art. 2 pkt 2 lit. f – n, przy czym muszą one być określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008.

Odnosząc się do powyższego Wnioskodawca stoi na stanowisku, że jego wyroby (klasyfikowane do kodu CN 2710 19 25) z uwagi na swoje przeznaczenie w ogóle nie podlegają rozporządzeniu – konsekwentnie nie można twierdzić, że zostały w nim określone. Przedmiotowe rozporządzenie odnosi się bowiem do prowadzenia statystyki energii, a jego celem jak wskazuje preambuła jest „ustanowienie

wspólnych ram dla tworzenia, przekazywania, oceny i rozpowszechniania porównywalnej statystyki dotyczącej energii we Wspólnocie”. Rozporządzenie zatem nie odnosi się do wyrobów o przeznaczeniu takim na jakie przeznaczają je Wnioskodawca tj. do innych niż napędowe lub opałowe.

Ponadto o fakcie, że wyroby Wnioskodawcy nie zostały ujęte w rozdziale 4 załącznika B rozporządzenia 1099/2008 wskazuje również tytuł podrozdziału 4.1. Wnioskodawca pragnie wskazać, że katalog produktów naftowych stanowiących paliwa w rozumieniu ustawy o zapasach, został określony właśnie w tym podrozdziale i jest zatytułowany „Nośniki energii”. Z powyższego tytułu w oczywisty sposób wynika, że katalog ten dotyczy tylko wyrobów, które są wykorzystywane jako nośniki energii.

Biorąc pod uwagę fakt, że wyroby Wnioskodawcy pomimo wskazanej w stanie faktycznym szerokiej gamy zastosowania, w żaden sposób nie są wykorzystywane jako nośnik energii. Tym samym bezspornie należy uznać, iż przedmiotowe wyroby nie zostały określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008. W konsekwencji nie stanowią także paliw w rozumieniu ustawy o zapasach.

Powyższych uwag nie zmienia również fakt, iż wyroby wskazane przez Wnioskodawcę w stanie faktycznym niniejszego wniosku znajdują się na wykazie produktów objętych systemem zapasów interwencyjnych na podstawie rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej w sprawie zapasów interwencyjnych (Dz. U. z 2014 poz. 1806). W rozporządzeniu tym, Minister Gospodarki wyraził w § 4 pkt 3 i 7-8 obowiązek tworzenia zapasów interwencyjnych również w zakresie wyrobów klasyfikowanych do tych samych kodów CN co wyroby Wnioskodawcy będące wskazane wyżej w treści pisma, tj. o kodach CN 2710 12 25, 271019 25 oraz 2710 19 43.

W ocenie Wnioskodawcy, analizując przepisy rozporządzenia wykonawczego, nie można jednak pominąć jego kontekstu ustawowego. Jak bowiem wskazuje art. 92 ust. 1 Konstytucji RP *„Rozporządzenia są wydawane przez organy wskazane w Konstytucji, na podstawie szczegółowego upoważnienia zawartego w ustawie i w celu jej wykonania. Upoważnienie powinno określać organ właściwy do wydania rozporządzenia i zakres spraw przekazanych do uregulowania oraz wytyczne dotyczące treści aktu”*. Przepis ten określa rozporządzenie jako akt wykonawczy do ustawy, regulujący kwestie techniczne, których uregulowanie w ustawie byłoby niecelowe. Rozporządzenie nie może jednak wykraczać poza treść upoważnienia zawartego w ustawie i regulować kwestii, których ustawa w rozporządzeniu nie nakazuje, a tym bardziej regulować je w sposób sprzeczny z ustawą.

Ugruntowane stanowisko Trybunału Konstytucyjnego przesądza, że *„rozporządzenie może być wydane tylko: - (...) – w granicach upoważnienia ustawy i w celu jej wykonania (...)”* (wyrok z dnia 9 listopada 1999 r. sygn. akt K. 28/98 i przywołane w nim liczne orzeczenia Trybunału).

Powyższe oznacza, że akt wykonawczy, jakim jest rozporządzenie, nie może implementować ustawy w sposób dowolny, ale powinien precyzyjnie wykonywać upoważnienie ustawowe. Zatem wyroby o kodach CN wskazanych w rozporządzeniu podlegają zdaniem Wnioskodawcy obowiązkowi utrzymywania rezerw obowiązkowych, o ile wyroby te stanowią jedną z kategorii paliw wymienionych w art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach ropy naftowej oraz o ile spełniają, zgodnie z treścią przepisu art. 3 ust. 6 tej ustawy, wymagania jakościowe określone w przepisach o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W związku z powyższym, nie wystąpi obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej dla produktów Wnioskodawcy wskazanych w stanie faktycznym niniejszego wniosku, ze względu na to, że nie spełniają one niezbędnych wymagań jakościowych.

Wnioskodawca pragnie również podkreślić, że przedmiotowe wyroby nie tylko nie są przeznaczone do wykorzystania do napędu silników i celów opałowych, ale wykorzystanie ich w tym celu (ze względu na brak spełnienia norm określonych

we wskazanych aktach prawnych) mogłoby doprowadzić do uszkodzenia silników i instalacji grzewczych.

(iv)

Powyższe stwierdzenia jednoznacznie wskazują, że ustawa o zapasach ropy naftowej i wynikające z nie obowiązki (w tym związane z zapłatą opłaty zapasowej) obejmują – jeżeli chodzi o przedsiębiorców, wyłącznie podmioty będące producentami i handlowcami w rozumieniu art. 2 pkt 18-19 tylko wyroby do zastosowań paliwowych. Tymczasem, jak Wnioskodawca już wyjaśnił, dystrybuowane przez niego produkty, nie są przeznaczone do celów paliwowych i nie spełniają norm określonych w ustawie o jakości paliw w związku z czym nie mogą być objęte systemem zapasów interwencyjnych.

W konsekwencji, Wnioskodawca nie powinien być zobowiązany do finansowania zapasów utrzymywanych przez ARM i uiszczania opłaty zapasowej w związku z obrotem tymi wyrobami.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznano:

- 1. w zakresie wyrobów stanowiących lekkie frakcje ropy naftowej, oznaczonych kodem CN 2710 12 25 za prawidłowe;**
- 2. w zakresie wyrobów stanowiących frakcje ciężkie ropy naftowej, oznaczonych kodem CN 2710 19 43 za prawidłowe;**
- 3. w zakresie wyrobów stanowiące frakcje średnie ropy naftowej, oznaczonych kodem CN 2710 19 25 za nieprawidłowe.**

Zgodnie z art. 3 ust. 1- 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych; rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych. Stosownie do art. 21a ust. 1 ustawy o zapasach, zapasy agencyjne nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

W myśl art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. Stosownie do art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach, przez pojęcie produkcji paliw rozumie się wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Z kolei przywozem jest, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzspółnotowym w myśl

przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Przez pojęcie paliw, na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n, to, odpowiednio, gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.). **Definicje zawarte w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia nr 1099/2008 odwołują się do cech fizykochemicznych produktów naftowych oraz ich możliwego zastosowania.**

Przepis art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach stanowi natomiast, iż minister właściwy do spraw gospodarki **określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz:**

- 1) surowców oraz produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych,
- 2) surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii,

3) paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej

- **biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz**

w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1),
strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Na podstawie powyższego upoważnienia dnia 8 grudnia 2014 r. zostało wydane rozporządzenie Ministra Gospodarki *w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1806). **Z przepisu § 6 rozporządzenia wynika, iż podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią:**

- **pkt 2 benzyny silnikowe oznaczone kodem CN 2710 12 25;**
- **pkt 5 inne nafty oznaczone kodem CN 2710 19 25;**
- **pkt 7 oleje napędowe oznaczone kodem CN 2710 19 43.**

Ad. 1 i 2

Z art. 2 pkt 2 lit. g ustawy o zapasach w związku z treścią załącznika B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008 wynika, iż **benzyny silnikowe** składają się z mieszanki lekkich węglowodorów destylujących w przedziale od 35 °C do 215 °C. Wykorzystywane są jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych. Benzyna silnikowa może zawierać dodatki, utleniacze i środki zwiększające liczbę oktanową, w tym związki ołowiu, jak TEL i TML. Obejmuje domieszki do benzyny silnikowej (z wyjątkiem dodatków/ utleniaczy), jak np. alkilaty, izomerat, reformat, krakowana benzyna przeznaczona do komponowania benzyny silnikowej.

Z art. 2 pkt 2 lit. l ustawy o zapasach w związku z treścią załącznika B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008 wynika, iż **oleje napędowe** to głównie pośrednie produkty destylacji, destylujące w temperaturze od 180 °C a 380 °C. Pozycja ta obejmuje domieszki. Obejmuje oleje napędowe do pojazdów drogowych (wykorzystywane w wysokoprężnych silnikach pojazdów drogowych (samochodów osobowych, ciężarowych itp.), zwykle o niewielkiej zawartości siarki.

W ustawie o zapasach obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej konstyuuje się w oparciu o dokonanie czynności polegającej na sprowadzeniu ropy naftowej lub paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Sprowadzenie to realizowane jest zgodnie z definicją handlowca w ramach prowadzonej przez niego w tym zakresie działalności gospodarczej i określane definicją legalną – przywozu – rozumianego jako import lub nabycie wewnątrzspółnotowe w rozumieniu przepisów ustawy o podatku akcyzowym. W przypadku zaś producenta obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej powstaje z chwilą dokonania produkcji paliw (rozumianej zgodnie z definicją ustawową, o której mowa w art. 2 pkt 8).

Reasumując, dokonując wykładni przepisów ustawy o zapasach, ażeby uznać danego przedsiębiorcę za handlowca musi on spełnić *de facto* dwa warunki. Po pierwsze dokonać przywozu w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu a po drugie produkt w ten sposób sprowadzony na terytorium kraju musi spełniać definicję ustawową paliw. Natomiast dla uznania konkretnego produktu naftowego za paliwo w rozumieniu ustawy o zapasach istotne jest spełnienie przez ten produkt warunków określonych w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia nr 1099/2008.

Ażeby, z kolei, uznać danego przedsiębiorcę za producenta musi on spełnić warunek wyprodukowania z ropy naftowej produktu spełniającego definicję ustawową paliw, w kontekście warunków określonych w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia nr 1099/2008. Dopiero po spełnieniu wyżej wskazanych przesłanek można przejść do przepisów rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. i wyprodukowane/przywiezione paliwo zaklasyfikować pod odpowiedni kod CN i przenieść na grunt obowiązków wynikających z ustawy o zapasach, tj. obowiązku uiszczenia opłaty zapasowej w zakresie produktów wymienionych w § 6 rozporządzenia.

Dla powstania obowiązku zapłaty opłaty zapasowej konieczne jest natomiast wystąpienie całego szeregu przesłanek, o których mowa powyżej, przy czym, z treści przepisu § 6 pkt 2 rozporządzenia w sprawie szczegółowego wykazu wynika, że:

1. w przypadku produktów oznaczonych kodem CN 2710 12 25 podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią tylko oznaczone tym kodem benzyny silnikowe (czyli mieszanki lekkich węglowodorów destylujących w przedziale od 35 °C do 215 °C wykorzystywane jako paliwo do silników o zapłonie iskrowym w pojazdach lądowych, które mogą zawierać dodatki, utleniacze i środki zwiększające liczbę oktanową, w tym związki ołowiu, jak TEL i TML, a także domieszki jak np. alkilaty, izomerat, reformat, krakowana benzyna przeznaczona do komponowania benzyny silnikowej - art. 2 pkt 2 lit. g ustawy o zapasach w związku z treścią załącznika B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008;
2. w przypadku produktów oznaczonych kodem CN 2710 19 43 podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej stanowią tylko oznaczone tym kodem oleje napędowe (czyli pośrednie produkty destylacji, destylujące w temperaturze od 180 °C a 380 °C. Pozycja ta obejmuje domieszki. Obejmuje oleje napędowe do pojazdów drogowych, wykorzystywane w wysokoprężnych silnikach pojazdów drogowych, samochodów osobowych, ciężarowych itp., zwykle o niewielkiej zawartości siarki – art. 2 pkt 2 lit. l ustawy o zapasach w związku z treścią załącznika B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008.

W związku z powyższym Prezes Agencji Rezerw Materiałowych w zakresie wyrobów stanowiących lekkie frakcje ropy naftowej, oznaczonych kodem CN 2710 12 25 oraz w zakresie wyrobów stanowiących frakcje ciężkie ropy naftowej, oznaczonych kodem CN 2710 19 43 ustąpił stanowisko Wnioskodawcy za prawidłowe. Jednakże z przyczyn innych niż wskazał Wnioskodawca. Wnioskodawca w swoim wniosku akcentuje, oprócz niespełniania przez wymienione przez niego produkty naftowe definicji ustawowych oraz niespełniania wymagań co do własności fizykochemicznych wynikających z załącznika B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008, przede wszystkim również ze względu na przeznaczenie danego produktu naftowego. Tymczasem, jak Organ wskazał wyżej, ażeby powstał obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej od konkretnego produktu naftowego, oprócz spełnienia definicji, zawartych w ustawie o zapasach konieczne jest także by dany produkt naftowy posiadał wskazane powyżej cechy fizyko-chemiczne oraz przynajmniej potencjalną możliwość wykorzystania we wskazany powyżej sposób. W przypadku tych dwóch produktów

naftowych Wnioskodawca wskazał na niespełnianie przez nie definicji ustawowej paliw, a także na brak właściwości fizykochemicznych.

Ad. 3

W przypadku produktu naftowego stanowiącego frakcje średnie ropy naftowej, oznaczonych kodem CN 2710 19 25 Prezes Agencji Rezerw Materiałowych uznał stanowisko Wnioskodawcy za nieprawidłowe.

Z art. 2 pkt 2 lit. k ustawy o zapasach w związku z treścią załącznika B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008 wynika, iż inne nafty to rafinowane produkty destylacji ropy naftowej wykorzystywane w sektorach innych niż transport lotniczy. Destylują w temperaturze pomiędzy 150 °C a 300 °C. Produkt tak zdefiniowany zaklasyfikowany został do § 6 pkt 6 rozporządzenia, które wskazuje, jakie paliwa stanowią podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej.

Jak Organ wskazał w uzasadnieniu niniejszej decyzji w pkt. 1 i 2 w podczas klasyfikowania danego produktu naftowego istotnym jest czy produkt ów spełnia definicję paliwa w rozumieniu art. 2 pkt 3 w związku z pkt 2 lit. f – n ustawy o zapasach i czy również posiada właściwości fizykochemiczne, o których mowa w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008. Przy czym, z punktu widzenia przepisów ustawy o zapasach nie jest istotne przeznaczenie takiego produktu naftowego, a przynajmniej potencjalną możliwość wykorzystania we wskazanym powyżej sposób. A zatem, zdaniem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych, nietrafne jest twierdzenie Wnioskodawcy, że „jego wyroby (klasyfikowane do kodu CN 2710 19 25) z uwagi na swoje przeznaczenie w ogóle nie podlegają rozporządzeniu – konsekwentnie nie można twierdzić, że zostały w nim określone”. Przepisy ustawy o zapasach nie dają podstaw prawnych do uznania, że jednym z elementów wyłączających obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej jest przeznaczenie danego produktu naftowego. Organ w pkt. 1 i 2 uzasadnienia do niniejszej decyzji wskazał jakie przepisy oraz jakie zdarzenia faktyczne dają podstawę do uznania, że dany produkt naftowy podlega obowiązkowi uiszczenia opłaty zapasowej. W przypadku produktu naftowego o kodzie CN 2710 19 25

Wnioskodawca nie wykazał (tak jak w przypadku pozostałych dwóch produktów naftowych powyżej), że produkt ten nie spełnia wymagań określonych w przepisach prawa, tj. ustawy o zapasach w zakresie definicji paliw (art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach) oraz opisanych w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia 1099/2008. Wnioskodawca w zakresie produktu naftowego o kodzie CN 2710 19 25 akcentuje, że z uwagi na jego przeznaczenie w ogóle nie podlega rozporządzeniu. Tymczasem rozporządzenie 1099/2008, na które powołuje się Wnioskodawca w załączniku B określa jedynie opis właściwości fizykochemicznych, nie określa zarazem przeznaczenia tego produktu naftowego. Dlatego też z tych przyczyn Prezes Agencji Rezerw Materiałowych uznał stanowisko Wnioskodawcy w zakresie produktu naftowego o kodzie CN 2710 19 25 za nieprawidłowe.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Nadmienia się, że niniejsza interpretacja traci ważność w przypadku zmiany któregokolwiek z elementów przedstawionego stanu faktycznego lub zmiany stanu prawnego.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie

do Ministra Energii, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.